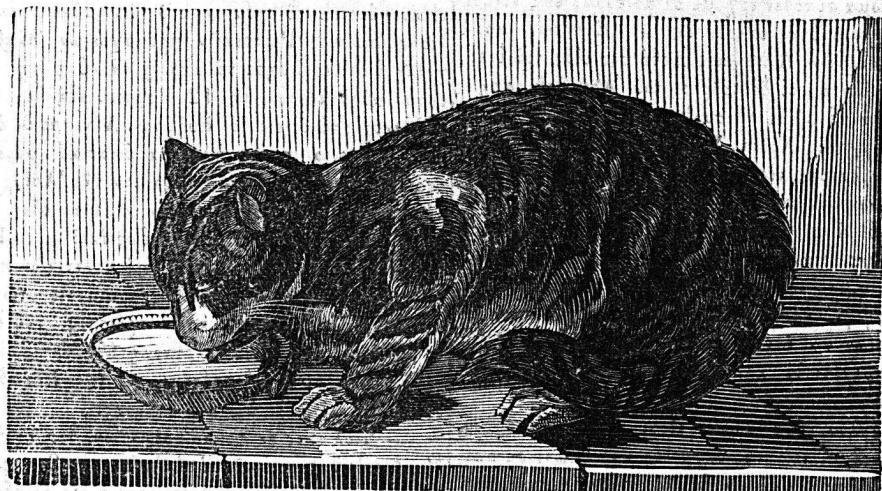

τις σχεδίων· ἡλιοιώθη διὰ τῆς προσπελάσεώς της μὲν πρὸ χρόνου ἐθεώρουν τὴν γαλῆν ὡς ἔχθρον, τὴν ἔθετὸν ἄγρους ἔκεινου τεῖδους, ὅπερ περιφρονεῖ τὴν τεθνήκεταν χιευσάν ποτε τις θεός, ἢ τὶς λαδές, ἢ τὶς πρῶτον ἀντίρρια τροφῆς σφαδαζούσης, καὶ ζηλότυπον ἐλευθερίας ἀπειρορίστου, ηθελεν ἀποθάνει ἀνενδέστως ἀπὸ μελαγχολίαν ἐάν κατεκρατείτο κεκλεισμένον ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς οἰκίας. ‘Η ἄγρια γαλῆ εἶναι ἐπιμηκετέρα τῆς οἰκίας, τὰ σκέλη τῆς ἀναλόγως ταπεινότερα, εὐλυγιστότερα, ἐπιδεξιότερα καὶ φωμαλεώτερα. Τὸ χρῶμα εἶναι ἐν γένει τεφρόχρονον, ὁμοίωμορφον καθ’ ὅλα τὰ εἴδη ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς ὠμοπλάτης ἕμως ἥτιον φαιόν, ἔνοκα ἐπιμήκων κηλίδων ἢ ἔγκαρ σίων ζωῶν μελανοχρών καὶ λαμπτηρῶν, αἵτινες ἐχματίζουν δακτυλίους κανονικοὺς ἐπὶ τῆς κέρκουσιν. Τὸ χείλη τῆς καὶ τὸ πέλμα τῶν ποδῶν τῆς εἶναι ισίσης βαθύχροα· ἐνδιαιτᾶται εἰς τὸ ἀρκτικὸν ἡμισφαίριον, ἰδίως εἰς τὰς θερμοτέρας χώρας ἀπὸ τὴν Πορτογαλίαν μέχρι τῆς Κίνας, ἔνθα συνήθως διὰ τρίβεις ἐπὶ τῶν δένδρων, καὶ εἰς τὸ τέλεχος τῶν δοιά μιθολογίας, οὔτε ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Μωϋσέως γίνεται.

Ταῦλη οἰκείωσε

πεδρίχεται μιτ' εὐλυγιστίας· διδόματρύνεται διλίγονον ἴαντὸν ἄγρων κατοικῶν· πολεμεῖ μὲν τὴν μικρὰν ἄγραν, οἷοι τὰς σαύρας, τὰ ἑρπετὰ, τοὺς μῦς καὶ μικρὰ πτηνά, δῶν καταστρέψι τοὺς φωλεούς, ἐπειδὴ ὡς τούτων ὑπεραγαπᾷ. ‘Η παράνομος δὲ φορολογία τῆς ἐκτείνεται μέχρι καὶ τοῦ δρινθοτροφείου, δεινοῦθεν καταλογίζεται μὲ τὸς μυσογαλάς (νυφίτζας) καθ' ὃν διτεχυρίζονται διὰ ζῆν ἀρκετῇ συμπνοίᾳ, οὐδὲ λαχιστον ἀνευ ἐρίδος.

‘Ἄγιοιται ἀπὸ ποιάς ἐποχῆς οἱ ἀνθρώποι, ἔτινες

λόγος περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς γαλῆς. Ναὶ μὲν οἱ Αἴγυπτοι τὴν ἀλάτρευον καὶ τὴν ἐταρίχευον, ὡς ἀνεκαλύφθησαν μούμαια ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκομεν τὴν Ιστορίαν αὐτῆς, ἣτις ηθελε χρησιμεύσεις ὡς κάλιτστον ἀντικείμενον ἀναγνῶσεως εἰς τὰς ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας, ἢ τῶν ἡθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Α. Κ.